

Kató József verse

Ti hét vezér véréből származott,
Ti a hazának hű fiai mind,
Ünnepeljétek ezt a nagy napot,
Ünnepeljétek szívetek szerint.
Háromszínű tépett zászlótokat
Emeljétek büszkén, magasra föl:
A szabadság hajnalsugára az,
Mi rajta fénylik, rajta tündököl.

Ünnepeljétek ezt a nagy napot,
Midőn a fény elűzte a telet.
Mikor az ige testet alkotott,
Mit próféták lánglelke hirdetett
Virágfakasztó enyhe napsugár
A természet bilincset rázta le;
S fölrázta a nagy régi tespedést
A szent szabadság áldó szelleme.

E nap magyar lett újra a magyar.
E nap a nemzet ujjá született,
Honszerelem s a régi hősi kar
Ma újra fogtak hű testvérkezet.
A börtönajtón felpattant a zár,
Hogy mi rabok már nem leszünk tovább,

Turul madár szállt bérceken, halmokon,
Suhogta a szabadság himnuszát.

Kit úri önkény tiprott bármikor
S verejtéke barázdán gyöngyözött,
E nap szabad lett a jobbágy, a pór
S diadalt ült egy korhadt rend fölött.
Egyenlőség, testvériség szavát
Vallotta, hitte, gazdag és szegény,
Az egy magyar hazáért vert a szív
A palotákban a koldus tűzhelyén.

E nap hozsannát zengjen ajkatok.
Gyúljon öröme magyar ajkatok,
Mit megszereztek ősapáitok:
E nagy eszméktől el ne térjetelek.
Úgy kívánja zászlónk becsülete,
Melyre sokszor reáfreccsent a vér,
Mondhassuk, hogy nem volt hiába,
Amíg e földön csak egy magyar él!

Hozsánna néked tavasz virága,
Kit napsugár a földből felfakaszt,
Odatűzünk hitünk zászlójára,
Hogy hirdess, hirdess újra egy tavaszt.
Mert te hoztad reánk e szent napot,

Mert itt fogamzik lelkünk ihlete:

Magyar szabadság, egy új március,

Áldjon meg a magyarok istene!

Gyoma, 1925. március 15.

Megjelent:

Dr. Kató József Krónikás könyve.[1927] p. 216-218.